

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615010145
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4615010145.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného E. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného E. A. a Okresného prokurátora v Topoľčanoch, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12.01.2016 sp. zn. 2T/54/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24.05.2016 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému E. A., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Q., ul. E. XXX/XX,

u k l a d á

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný E. A. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkom základe, že:

od presne nezistenej doby od konca roku XXXX až do mesiaca október XXXX si bližšie nezisteným spôsobom na bližšie nezistených miestach neoprávnene a bez povolenia zadovážoval presne nezistené množstvá drog zvaných "pervitín" a "marihuana", ktoré následne prechovával na neznámom mieste a následne distribuoval užívateľom týchto drog v K. a v okolí mesta, pričom pervitín predával L. A. v období od mája XXXX do mája XXXX v K. v dvoch prípadoch za XX,-Eur za jednu dávku, pričom mu najmenej trikrát drogu daroval, X. U. daroval najmenej dvakrát drogu v období od leta XXXX do mesiaca marec

XXXX v obci Q. a najmenej dvakrát mu pervitín predal za sumu XX,-Eur za jednu dávku drogy, F. J. v období od konca roka XXXX do konca roka XXXX v K. najmenej jedenkrát daroval pervitín a najmenej v XX-tich prípadoch mu predal pervitín za XX,-Eur za jednu dávku drogy, J. A. v období od leta XXXX do konca roka XXXX v obci Z. Q., ako i na iných miestach v okrese K. najmenej trikrát daroval pervitín, P. A. v období od jesene XXXX do mesiaca marec XXXX v Q. najmenej päťkrát daroval pervitín, F. E. v období od leta XXXX do konca letných mesiacov XXXX v Q. daroval jedenkrát pervitín a najmenej dvakrát mu predal dávku pervitínu za XX,-Eur za jednu dávku drogy, A. U. v období od mesiaca november XXXX do marca XXXX na rôznych miestach v okrese K. najmenej päťkrát daroval pervitín a F. V. mal v období pred zadržaním A. U. darovať najmenej jedenkrát marihuanu, pričom pervitín - metamfetamín je v zmysle zákona Z. rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok a jeho držba bez povolenia je trestná a marihuana - rastliny rodu Cannabis je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a jeho držba bez povolenia je trestná. Súd I. stupňa obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. Zároveň obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný odvolanie čo do výroku o vine a treste. Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste a zaradení obžalovaného. Okresný prokurátor v Topoľčanoch svoje odvolanie odôvodnil tým, že pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody a uloženia ochranného dohľadu obžalovanému voči rozsudku nemá výhrady, avšak nestotožnil sa s rozhodnutím súdu I. stupňa, ktorým obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Poukázal na to, že zákonnými kritériami podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre zaradenie páchatel'a do iného ústavu, než do ktorého má byť zaradený, sú závažnosť trestného činu, miera narušenia páchatel'a, ak okolnosti svedčia v prospech toho, že v ústave na výkon trestu iného stupňa bude náprava páchatel'a lepšie zaručená. Tvrdil, že obžalovaný napriek množstvu usvedčujúcich dôkazov o spáchaní trestnej činnosti, jej spáchanie v priebehu prípravného konania, i v priebehu hlavného pojednávania popieral. Spáchanie trestnej činnosti neolutoval, z čoho vyplýva, že k tejto je nekritický, pričom sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, ktorý je objektívne závažným a veľmi nebezpečným protispoločenským konaním a práve preto so zreteľom na závažnosť trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal, je potrebné ho zaradiť v zmysle § 48 ods. 3 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby následne vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a na výkon trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Na tomto odvolaní zotrval na verejnom zasadnutí aj zástupca krajského prokurátora.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Dudzika svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, pretože nie je dealerom a celé konanie bolo iba výsledkom pomsty zo strany svedkov. Tvrdil, že sa dostal do nesprávnej partie, do ktorej patrili aj odsúdený U. a svedok V.. Podľa jeho názoru sa nechal využívať skutočnými dealermi na odvoz do miest, kde si odsúdený U. chodil zabezpečovať drogy. Keď s nimi chodil, tak ich zväčša čakal v aute a nemôže tvrdiť, že na miestach, kde vozil U., tento kupoval drogy. Všetci svedkovia, ktorí proti nemu svedčili, sú alebo boli konzumentmi drog. Ani jeden zo svedkov nie je natoľko hodnoverný, aby na základe ich výpovedí mohol byť uznaný za vinného. Poukázal tiež na to, že klasický dealer drog U. dostal trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a on až 10 rokov.

Pokiaľ ide o svedka J., tento vo svojej výpovedi tvrdil, že až v 50-tich prípadoch kúpil od neho pervitín, čo je nehodnoverná výpoveď. Okrem toho tvrdil, že je absolútne nelogické, aby drogy rozdával zadarmo. Trest, ktorý mu bol uložený, považoval za neprímerane represívny a prísny a vzhľadom k tomu, že skutok mu nebol preukázaný, mal byť v zmysle § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený. Z opatrnosti navrhol aj zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a v konečnom dôsledku jeho zrušenie a vrátenie súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Ďalší obhajca obžalovaného JUDr. Juraj Gavalec hore uvedené odôvodnenie odvolania doplnil a poukázal na to, že do obrazu vytvoreného vypočutými svedkami nezapadá znalecký posudok znalca MUDr. Petra Kozlíka, podľa ktorého u obžalovaného neboli zistené známky závislosti od omamných

a psychotropných látok. I napriek informáciám, že má predávať omamné látky, sa im nepodarilo i napriek zásahu zabezpečiť taký dôkaz proti nemu, ktorý by tvrdenia o predaji drog potvrdzoval. Nebola objasnená zásadná otázka, či obžalovaný mal vôbec možnosť omamnú látku zabezpečiť. Poukázal na to, že súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz. Ak by súd uveril výpovediam svedkov bez odborného preskúmania toho, čo podľa svedkov obžalovaný predával alebo bez preskúmania aspoň jedného záchytu drogy u obžalovaného, nemožno dospieť k jednoznačnému záveru o tom, že skutočne predával omamné látky. Okrem toho ničím nebolo preukázané, že obžalovaný mal možnosť sa k omamným látkam dostať. Ďalej uviedol, že obdobie uvedené v rozsudku je také rozsiahle a nekonkrétne, že nemožno vylúčiť, že došlo k prerušeniu pokračovania trestnej činnosti a tým nemuselo prísť ani k naplneniu kvalifikačného znaku na viacerých osobách. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu doplnil toto odvolanie v tom smere, že navrhuje po vrátení veci súdu I. stupňa, aby bolo dokazovanie zamerané na to, čo polícia urobila preto, aby bola vina obžalovaného preukázaná.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu v dôsledku odvolania obžalovaného a prokurátora, krajský súd preskúmal celý rozsudok a dospel k záveru, že čiastočne dôvodné je iba odvolanie obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne a nepochybne preukázané i napriek tomu, že obžalovaný od začiatku spáchanie trestného činu popieral, že tento mal predávať alebo darovať omamné a psychotropné látky najmä pervitín viacerým osobám.

Z výpovedí svedkov L. A. vyplynulo, že tomuto v období mesiacov máj XXXX až máj XXXX predal v dvoch prípadoch jednu dávku pervitínu za XX,- eur a trikrát mu drogu daroval, svedok J. A. tiež potvrdil, že mu obžalovaný najmenej dva- trikrát daroval pervitín, v piatich prípadoch tak urobil aj P. A., F. E. dvakrát predal pervitín dávku za XX,- eur a jedenkrát mu ju daroval a takisto X. U. za pervitín od obžalovaného platil jedenkrát XX,- eur a dve dávky dostal zadarmo. X. ide o F. J., tento potvrdil, že mu pervitín daroval iba jedenkrát a najmenej v XX-tich prípadoch mu pervitín predal.

Z výpovede svedka A. U., ktorý bol za drogovú trestnú činnosť už odsúdený, vyplynulo, že v roku XXXX mu sám obžalovaný volal a išli spolu do Q., kde mu obžalovaný tvrdil, že ide drogy kúpiť pre seba a ďalšie osoby. Obžalovaného do Q. viezol asi 5- až X-krát, pričom v jednom prípade bol on sám zadržaný pri ceste zo Q., kde bol zakúpiť drogy aj pre obžalovaného a tieto mu viezol.

Správne potom súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, kladeného mu za vinu a jeho konanie aj správne právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., pretože obžalovaný si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, čo jednoznačne pervitín - metamfetamín a marihuana je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov.

Obrana obžalovaného, že všetko je to iba pomsta svedkov proti nemu, vykonaným dokazovaním preukázaná nebola, pretože títo svedkovia tak v prípravnom konaní za prítomnosti obhajcu, pri rekognícii, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne tvrdili, že okrem toho, že si drogu kupovali aj od iných osôb, túto kupovali aj od samotného obžalovaného, ktorého opoznali ako osobu, ktorá im drogu predávala resp. darovala. Dokonca svedkovia tvrdili, že obžalovaný s nimi aj drogu užíval.

Niž na tom to nemení ani znalecký posudok znalca MUDr. Petra Kozlíka, ktorý zistil, že u obžalovaného nejde o známky rozvoja závislosti od omamných látok a nešlo ani o chorobný sklon k užívaniu omamných látok.

Tvrdenie obhajoby, že je vôbec otázne, či sa obžalovaný k drogám mohol dostať, resp. či to, čo mal podľa výpovedí svedkov dávať resp. predávať svedkom, boli omamné látky, súd považoval za irelevantné, pretože svedkovia potvrdili, že to bol pervitín a aj svedok U. uviedol, že tento chodili kupovať najmä do Q. a aj on vedel, že obžalovaný pervitín kupoval.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného, táto bola súdom správne zistená.

Krajský súd po preskúmaní veci však dospel k záveru, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený, je trestom neprimerane prísny. Za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov. Súd I. stupňa správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), pričom žiadna priťažujúca okolnosť zistená nebola.

Po úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd I. stupňa vychádzal z trestnej sadzby 10 až 13 rokov a 4 mesiace. Trest odňatia slobody na samej spodnej hranici vo výmere 10 rokov považoval súd za postačujúci na prevýchovu obžalovaného s poukazom na účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák. tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S týmto názorom súdu I. stupňa sa však odvolací súd nestotožnil. Ako vyplýva z doposiaľ zabezpečených dôkazov a listín, obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol. Pokiaľ ide o priestupky, mal iba jeden na úseku dopravy, žije s rodičmi, nebol prejednávaný pre priestupok komisiou verejného poriadku.

Obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal od roku XXXX do roku XXXX, t.j. od dvadsiateho roku života. Sám tvrdil, že sa dostal do nesprávnej partie, ktorá jednak obchodovala s drogami a brala drogy. Ide o obžalovaného, ktorý podľa znaleckého posudku závislý na drogách nie je, nemal doposiaľ žiadne problémy so zákonom.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti a na to, že ide o mladého človeka, ktorý sa aj vplyvom nesprávnych kamarátov dostal do rozporu so zákonom, riadne pracoval, odvolací súd dospel k záveru, že trest, ktorý mu uložil súd I. stupňa, hoci aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov, je neprimerane prísny. Odvolací súd použil pri ukladaní trestu obžalovanému ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pretože vzhľadom na okolnosti celého prípadu mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom za tento obzvlášť závažný zločin by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom trestného činu bude v plnej miere postačujúci aj trest kratšieho trvania.

Pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., kde súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody aspoň 10 rokov. Z týchto dôvodov odvolací súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por., keďže trest bol neprimerane prísny a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov majúci za to, že výška tohto trestu a samotný trest odňatia slobody a jeho výkon bude vzhľadom na osobu obžalovaného postačujúci na jeho nápravu a prevýchovu.

Správne bol obžalovaný na výkon tohto trestu v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, hoci mal byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, s poukazom na mieru narušenia obžalovaného, ktorý závislý nie je, nikdy predtým nebol vo výkone treste a nikdy predtým ani nebol trestne stíhaný, bude jeho náprava dostatočne zaručená práve v tomto minimálnom stupni stráženia.

Z hore uvedených dôvodov sa preto nestotožnil odvolací súd s námietkami uvedenými v odvolaní prokurátora, pretože nemožno pri zaradení obžalovaného brať do úvahy skutočnosť, že tým, že obžalovaný i napriek usvedčujúcim dôkazom sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal a túto neofutoval, ho zaradiť do maximálneho stupňa stráženia.

Z ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. jednoznačne vyplýva, že pri zaradení páchatela do iného stupňa stráženia než do akého mal byť zaradený podľa Trestného zákona, je možné vtedy, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že táto náprava bude lepšie zabezpečená i v ústave iného stupňa stráženia.

Ako už bolo konštatované, hoci sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, jeho miera narušenia a s poukazom aj na výšku uloženého trestu, nie je tak závažná, aby musel trest vykonávať v maximálnom stupni stráženia.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti preto bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté. Pokiaľ ide o výrok o ochrannom dohľade, tento zostal v napadnutom rozsudku nedotknutý, pretože je správny a zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.